

Les caixes s'escolten la societat civil

El sociòleg Salvador Cardús, l'analista financer Emilio Ontiveros, el notari Joan Josep López Burniol, el conseller del Banc d'Espanya Guillem López Casasnovas i el filòsof Josep Ramoneda.

Caixa Girona, Caixa Manlleu, Caixa Sabadell i Caixa Terrassa van organitzar un primer acte conjunt a l'auditori de Caixa Sabadell per debatre les amenaces i les oportunitats de la fusió.

Aclarir els temors i els recels de la societat civil arran dels processos de fusió de caixes d'estalvis catalanes, però, alhora, escoltar-se aquesta societat i estar amatents a les seves necessitats i a les dels territoris que les van veure néixer. Aquest fou el propòsit del primer acte organitzat conjuntament per Caixa Girona, Caixa Manlleu, Caixa Sabadell i Caixa Terrassa al nou auditori de Caixa Sabadell, amb el debat "Les fusiones de caixes catalanes en l'actual context econòmic-financer". Però a la taula no hi seien els presidents i directors generals —que ocupaven les primeres files acompanyats d'alts càrrecs d'entitats alienes a aquesta fusió—, sinó dos economistes, un filòsof, un sociòleg i un notari. Els directius de les entitats no eren allà perquè els tiessin floretes,

sinó per saber què en pensa la societat, del paper de les caixes d'estalvis, i què n'espera.

El sociòleg Salvador Cardús va remarcar que les fusiones reforcen la idea de xarxa de les ciutats: "No seria imaginable una Catalunya, una Terrassa, un Sabadell o unes altres ciutats tal com les coneixem avui sense les caixes, generadores de riquesa econòmica, cultural i social. I ara, la nova caixa que neix amb aquesta fusió s'assembla més a la realitat del país, una xarxa de ciutats, que no pas abans, quan una caixa es blindava en el seu territori". Cardús va insistir que el futur de la nova entitat "dependrà de si només es posa al servei del negoci o si ho fa també de les necessitats dels territoris en què ha arrelat".

En un sentit similar es va expressar el

filòsof Josep Ramoneda, que va fer una crida a les caixes perquè "mantinguin un cert vincle amb el seu territori d'origen, per no tenir sentiment de pèrdua amb la fusió". "Les caixes són alguna cosa més que un negoci, han de generar confiança en un moment de desconfiança creixent dels ciutadans cap a totes les elits socials, no només envers la política, sinó també la justícia, els mitjans de comunicació i el poder financer", va reblar el director general del CCCB.

D'una altra banda, el conseller del Banc d'Espanya i catedràtic d'economia Guillem López Casasnovas va remarcar el paper de les caixes com a canalitzadora de l'estalvi, però va posar en evidència "el greu error que han comès les caixes abocant-se al sector immobiliari per generar negoci fàcil". Casasnovas va advertir que tant l'estat espanyol com la UE veuen el sistema de caixes com una "rarsa". Segons aquest expert, "el centralisme de l'estat veu en les caixes una anomalia descentralitzada, i la UE tendeix a homogeneïtzar sempre. Haurem d'estar amatents a aquest perill".

L'analista financer Emilio Ontiveros, de la Universitat Complutense de Madrid, va apuntar als bancs com els autèntics "vultors" de les caixes. A parer seu, "els bancs tenen ganes de venjar-se de les caixes, que els fan la competència, i estan delerosos de poder comprar-les i aniquilar-les. I compten amb el suport de molts economistes que no són capaços d'entendre què són les caixes". Ontiveros va reconèixer que les caixes han de lluitar contra una certa "erosió reputacional causada per alguns casos de politització".

El notari Joan Josep López Burniol, que va fer de moderador de la taula, va repassar la història de les entitats catalanes, i també va advertir del "perill que acabin convertint-se en bancs, de manera que anul·larien la seva tasca social i cultural que ara es canalitza amb l'obra social". "Però l'èxit de les caixes desbanca la tesi que no se'n sortiran sense capital extern. Han sobreviscut i encaren el futur amb il·lusió", va reblar.

Gemma Aguilera